Reactie Ruimtelijke Sportnorm

[redacted]

Algemeen
In de sportnorm is er een samenhang aangebracht tussen te onderscheiden woonmilieus en het aantal vierkante meters per woning voor buitensport (ongeorganiseerd en georganiseerd). Hierdoor verschilt met name de sportnorm voor georganiseerde buitensport: 2 m2 voor centrummilieus tot 9 m2 voor groen/blauwe milieus. Per milieu is ook de differentiatie in sportvormen beschreven. De norm is dus kleiner in centrum stedelijke milieus en de voorgestelde sporten vragen een kleiner ruimte beslag. Wij denken dat dat een goeie benadering is.

Omgekeerd is het interessant om huidige sportparken in te delen in deze drie milieus en te kijken waar je dan op uitkomt. Redden we het dan met deze typering? En zijn bv tennisparkjes hierin ook meegenomen?

De opdracht was om een sportnorm te definiëren. Voor het groen is het antwoord kwaliteit i.p.v. kwantiteit. Ook voor sportparken is kwaliteit en flexibiliteit van belang. Dat missen we nog wel in dit product. We dienen meer te streven naar adaptieve parken waarin het park altijd een openbaar park blijft maar dat naargelang de behoefte het park verschillende functies kan accommoderen. Dan eens sport, dan nutstuin en toen weer natuur.

Een andere mogelijkheid is het omvormen van (delen van) volkstuinen naar sportparken. Moet dit genoemd worden?

De tekst lijkt vooral ingegeven door een groeiverhaal, terwijl we paar jaar geleden nog een krimpverhaal hadden. De norm zou niet op groei gebaseerd moeten zijn, maar op een gemiddelde door de jaren heen.

De sportnorm
Uit het stuk wordt niet duidelijk waar de norm op gebaseerd is. Als dit stuk naar buiten gaat zou je beter moeten onderbouwen waarom je hier voor kiest en hoe het zich bijvoorbeeld verhoudt tot steden als Rotterdam en Den Haag. Doen we daar aan onder met deze benadering of zitten we in lijn hiermee?

In de norm is niet uitgegaan van de grootte van de te ontwikkelen gebieden of anders gezegd het aantal woningen per hectare. In een centrummilieu worden doorgaans meer woningen in een kleiner gebied gerealiseerd. Hierdoor kan het aantal vierkante meters per hectare in meer verdichte milieus toch behoorlijk hoog uitvallen. Om deze alsnog te realiseren zal in centrummilieus in de praktijk vaak een tweede maaiveld (sporten op de daken) moeten worden gerealiseerd. Zou goed zijn daarover iets op te nemen in de beschrijving van de milieus en/of in de spelregels.

Is kunstgras als uitgangspunt genomen bij de normbepaling? In stad als Amsterdam zou dit uitgangspunt moeten zijn vanuit ruimteperspectief.

Raakvlakken met kwaliteitsimpuls groen/ hoofdgroenstructuur
In kwaliteitsimpuls Groen is momenteel een algemene norm opgenomen. Er wordt geen onderscheid gemaakt naar woonmilieu. Per woning wordt op het maaiveld minimaal 16 m2 openbare ruimte gerealiseerd met een groene uitstraling, met hoofdzakelijk een recreatieve

functie (verblijven, sporten, spelen):waarvan tenminste gm2 speel/parkruimte; waarvan tenminste xm2 te gebruiken is voor ongeorganiseerde sport. Volgens deze definitie kan alleen ongeorganiseerde sport een overlap hebben met de groennorm. Hierdoor moeten de vierkante meters georganiseerde sport apart worden meegenomen in de programmering van de te ontwikkelen wijken. Hierdoor lijken ze los te staan van de groennorm. Aan de andere kant zeggen wij dat sportparken openbaar moeten worden en eigenlijk moeten functioneren als stadsparken met meerdere functies en vormen van gebruik. Het lijkt verstandig om te kijken of het nodig is de Groennorm te koppelen aan woonmilieus en ook de norm voor georganiseerde sport op te nemen. Hierdoor ontstaat een betere koppeling.

In de sportvisie worden vier ruimtelijke oplossingsrichtingen geschetst. De laatste gaat uit van uitbreiding van buitensportareaal in het groen *rond de stad*. De verkenning kwaliteitsimpuls Groen stelt echter dat de huidige opgave van verdichten een kwaliteitsimpuls vergt en geen uitbreiding. De afstanden tot het groen en dus ook sport moeten beperkt blijven. Het ontwikkelen van nieuwe locaties buiten de stad zal alleen maar bijdragen aan meer auto bewegingen en gesloten sportparken.

In de verkenning 'kwaliteitsimpuls groen' zien we wel mogelijkheden om de koppen van de scheggen om te vormen tot 'Metropolitane parken'. Deze zijn gekoppeld aan de verdichtingsgebieden en binnen deze parken zou sport en bewegen ook een belangrijke rol kunnen spelen. Dat geldt ook voor de stadsparken. In beide gevallen moeten we niet redeneren vanuit de oude stijl sportvelden, maar meer redeneren vanuit een nieuwe stijl park met sporten erin, een doepark doorlopend in een stadspark. Dan zijn er waarschijnlijk grenzen/ randvoorwaarden te stellen aan de hoeveelheid of de uitingsvorm van sporten in de stadsparken/ metropolitane parken (bijvoorbeeld een max aan de omvang van de sportvoorzieningen, een max aan aantal m2 verhard/ kunstgras, oid).

Daarbij moet niet voorbijgegaan worden aan andere beleidsdoelstellingen van de stad, zoals bijvoorbeeld het natuurbeleid.

Er wordt aangehaald dat sport botst met HGS. Het toetskader is daar in de laatste structuurvisie juist flink op verruimd. Daar waar het nog schuurt moet je de discussie aan over wat we al dan niet inpasbaar vinden op een sportpark. Decathlon kon niet op Sloten. De belangrijkste reden hiervoor was echter dat er geen detailhandelbestemming op lag. De belemmering kwam niet vanuit de HGS. Als je detailhandel/ reguliere scholen / leisure initiatieven inpasbaar vindt dan schuurt het inderdaad, maar mogelijk kom je dan opnieuw met ruimte gebrek te zitten door het met dit soort voorzieningen dicht te zetten en vervolgens elders weer nieuwe sportparken aan te leggen. Dus daar zit nog wel een afweging. Een school aan de rand is versterkend, maar we moeten voorzichtig zijn om ze op de sportparken zelf te zetten en daarmee m2's voor sport weg te halen. Sport gerelateerd onderwijs is nu al toegestaan.

Overige opmerkingen
In de tekst op p4 onder 'differentiatie naar woonmilieus' lijkt het alsof met de voorgestelde normen perfect wordt aangesloten bij de behoefte/vraag. In werkelijkheid is deze benadering per woonmilieu natuurlijk ook gebaseerd op de beschikbare ruimte/ of het gebrek daaraan. En ook op een kwalitatieve benadering: in centrumstedelijke milieus passen kleinschalige/compacte sportvoorzieningen beter bij de korrelgrootte en de grote dichtheid en mix van voorzieningen.

Klopt het dat in centrumstedelijke milieus vooral kleine huishoudens landen? Uit een recente enquête is gebleken dat er relatief veel gezinnen in de Zuidas zijn gaan wonen.

Verder is het wat ons betreft goed om het belang van veilige, aantrekkelijke fietsroutes naar sportvoorzieningen te benadrukken. Het is veel minder erg om wat verder te fietsen naar een sportpark als dat op een veilige, aantrekkelijke manier kan. Dergelijke routes zijn in zichzelf ook al sportieve routes. Dus benadruk het belang van het realiseren van een groennet (referentie sportas route). Het kan ook deel uitmaken van je spelregels. Als de norm niet gehaald wordt moet er extra geïnvesteerd worden in veilige routes naar sportparken verder weg.

Ergens staat dat de sportnorm gehanteerd gaat worden door toetsing SAP. SAP is het orgaan dat toetst, maar moet het beleidskader / de sportnorm niet onderdeel gaan worden van het sportbeleid van Sport en Bos?